La Tg. Mureș

Start în finala „Cupei României"

Prima competiție oficială a noului sezon de tenis de masă, la seniori, se va deschide în această săptămînă. La Tg. Mureș, vineri, sîmbătă și duminică va avea loc finala „Cupei României". Participă cele șapte selecționate județene calificate din etapa precedentă: Iași, Dolj, Arad, Cluj, Brașov, Covasna și echipa sectorului 4 din orașul București.

O formație va fi alcătuită din două senioare, doi seniori, un junior și o junioară. Se vor juca 15 partide: patru de simplu senioare, patru de simplu seniori, cîte una de simplu junioare, simplu juniori, dublu mixt juniori, dublu fete, dublu băieți și două meciuri de dublu mixt seniori.

Concursul se anunță interesant, el desfășurîndu-se după un sistem inedit. În plus, competiția va da posibilitate, într-o măsură mai mare decît pînă acum, unui număr sporit de sportivi să-și etaleze posibilitățile, să dea un prim examen după pregătirile efectuate în lunile de vară. De asemenea, ținînd seama că întrecerile vor reuni pe cei mai buni jucători din județele respective, se așteaptă ca și nivelul tehnic să fie corespunzător. Deci, finala ediției actuale a „Cupei României" pornește de la o serie de premise favorabile. Să vedem ce se va petrece la fața locului, pe parcursul întîlnirilor.

Transferări la caiac—canoe

Federația română de caiac-canoe a stabilit ca transferările pentru anul competițional 1970 să se facă pînă la data de 1 noiembrie 1969.

INTERPRETĂRI NOI ALE REGULILOR JOCULUI DE VOLEI

Este îndeobște cunoscut — și ultimele rezultate obținute de echipele țării noastre (reprezentative sau de club) în marile competiții internaționale: C.C.E., Cupa Mondială, Campionatele europene de juniori ne sînt proaspete în memorie — că voleiul românesc trece printr-o criză acută. Rezultatele au fost cu mult inferioare celor obținute nu cu multă vreme înainte și care plasaseră voleiul nostru pe cele mai înalte trepte ale ierarhiei mondiale.

Pentru readucerea acestui sport, atît de îndrăgit la noi, pe vechile poziții, se cere în primul rînd o sincronizare perfectă a acțiunii celor 3 factori principali care concură la aceasta: antrenor, jucător, arbitru. Spun și arbitru, deoarece oricît de lăturalnică ar părea unora activitatea acestuia, ea se încadrează, totuși, în procesul instructiv-educativ, contribuind, fără îndoială, la promovarea (sau nu) a tuturor procedeelor de care poate uza voleibalistul.

Anul competițional 1969—70 pune în fața noastră probleme noi, legate de modificările aduse regulamentului la Congresul F.I.V.B. din Mexic, cu prilejul J.O. din 1968. Regulamentul propriu-zis, după cum știm, nu are decît o singură modificare esențială — aceea privind blocajul — însă punerea ei în aplicare determină o serie de interpretări noi, analizate recent la Berlin, cu ocazia „Cupei Mondiale". De aceea, în pragul începerii noului campionat, vreau să mă opresc puțin asupra acestor noi interpretări spre a le face cunoscute și pe această cale atît arbitrilor noștri, cît și — mai ales — jucătorilor și publicului spectator.

★

După cum se știe, blocajul este acțiunea care constă în încercarea de a opri, în apropierea fileului, mingea ce vine din terenul advers, cu ajutorul unei părți a corpului situată deasupra centurii. El poate fi executat de către toți jucătorii din linia I.

Se consideră tentativă de a efectua blocajul atunci cînd jucătorul plasează unul sau ambele brațe la nivelul părții superioare a fileului și în imediata sa apropiere. Toate tentativele de blocaj vor fi considerate ca atare dacă mingea a fost atinsă efectiv de către unul sau mai mulți jucători. Un jucător care efectuează blocajul, în cursul căruia mingea este atinsă, are dreptul să joace mingea pentru a doua oară, această reluare fiind socotită ca a doua lovitură. Trecerea mîinilor pe deasupra fileului de către unul sau mai mulți jucători care efectuează blocajul este permisă. Totuși, jucătorii care efectuează blocajul nu trebuie să atingă mingea, în terenul advers, înainte ca acțiunea adversarului (de a trece mingea peste fileu) să fi fost terminată.

Față de regula enunțată mai sus, se impun cîteva clarificări:

1. Dacă mingea atinge rapid și în cadrul aceleiași acțiuni mîinile unui jucător și apoi o altă parte a corpului (situată deasupra centurii) sau a unuia dintre ceilalți participanți la blocaj, această acțiune va fi considerată ca o singură lovitură. Dar dacă, după executarea unui blocaj efectiv, un jucător atinge pentru a doua oară mingea, începînd o nouă acțiune, aceasta constituie a doua din cele 3 lovituri îngăduite echipei respective într-o fază.

2. Participanții la blocaj în grup (2—3 jucători) trebuie să se găsească foarte aproape unul de altul și în imediata vecinătate a fileului pentru a fi considerați ca atare și pentru a beneficia de o singură atingere a mingii, chiar dacă aceasta nu este simultană (ci numai rapidă) din partea tuturor participanților la acțiune. Dacă un alt jucător din linia I execută o tentativă de blocaj, găsindu-se separat de restul grupului (la o distanță oarecare) și atinge mingea, această atingere va fi considerată cea de a doua lovitură.

3. Dacă un jucător care efectuează blocajul atinge mingea trecînd mîinile peste fileu, pe deasupra benzilor verticale, sau chiar prin afara acestora, nu comite o greșeală, iar acțiunea de joc va fi considerată ca un blocaj normal.

4. Serviciul poate fi blocat cu mîinile peste fileu.

5. Dacă un jucător participant la blocaj, trecînd mîinile peste fileu în timpul acțiunii sale de blocaj, lovește mingea înainte ca echipa adversă să fi efectuat atacul, comite o greșeală.

6. Dacă dintr-un grup de jucători ce efectuează blocajul, unul din linia a doua ridică brațele către mingea ce vine din terenul advers, iar aceasta atinge pe unul din jucătorii de la blocaj (din grupul respectiv), este o greșeală, căci jucătorii din linia a doua nu pot participa la blocaj. Totuși, nu trebuie penalizată o tentativă de blocaj, a unui asemenea grup, cînd mingea nu a fost atinsă.

C. ARMAȘESCU
arbitru internațional
președintele colegiului central de arbitri din F.R.V.

A ÎNCEPUT DIVIZIA B

Rezultatele primelor etape din divizia națională a juniorilor și școlarilor

Duminică s-a disputat etapa inaugurală a campionatului diviziei secunde la volei. S-au înregistrat următoarele rezultate: **masculin,** Electra București — I.E.F.S. București 1—3 (10, —11, —5, —7), Aurora București — Electropuntere Craiova 3—2 (—12, 9, 4, —10, 13), Politehnica Iași — Știința Petroșani 3—0 (5, 4, 5), Universitatea Timișoara — Alumina Oradea 0—3 (—10, —8, —14), Industria sîrmei Cîmpia Turzii — Voința Arad 3—0 (9, 12, 7), Medicina București — Vagonul Ploiești 3—1 (—13, 12, 8, 4), Cooperatorul Șimleul Silvaniei — C.F.R. Timișoara 1—3 (—8, 10, —13, —14), Farul Constanța — Constructorul Suceava 3—0 (11, 11, 9), A.S.A. Sibiu — Voința Baia Mare 3—0 (8, 8, 14), Viitorul Săvinești — Universitatea București 2—3 (—10, 13, —11, 10, —7); **feminin,** Constructorul București — Universitatea București 2—3, Spartac București — Voința Brașov 3—0 (4, 8, 10), Universitatea Iași — Viitorul București 1—3 (11, —13, —10, —13), Drapelul roșu Sibiu — Voința Zalău 3—0 (2, 12, 5), U.T. Arad — Medicina Tg. Mureș 3—0 (4, 12, 13), Universitatea Cluj — Corvinul Deva 3—0 (7, 8, 5), Universitatea Craiova — A.S.E. București 3—0 (7, 5, 5), Sănătatea Tîrgoviște — Institutul pedag. Bacău 3—0 (neprezentare).

★

În cadrul diviziei naționale de juniori și școlari s-au consumat pînă în prezent două etape. Iată rezultatele: **etapa I, masculin:** Șc. sp. Bacău — Șc. sp. Buzău 2—3, Șc. sp. Oradea — Liceul nr. 3 Baia Mare 3—0, Petrolul Ploiești — Șc. sp. Ploiești 0—3, Liceul Zalău — Liceul Dej 2—3, Șc. sp. Craiova — Liceul nr. 2 Tg. Jiu 3—0; **feminin:** Șc. sp. Bacău — Confecția Botoșani 3—0, Penicilina Iași — Șc. sp. Buzău 3—1, Șc. sp. Ploiești — C.S.S. București 1—3, Șc. sp. Tg. Mureș — Liceul nr. 2 Satu Mare 3—0, Șc. sp. Sibiu — Liceul agricol Sibiu 3—0, Liceul Miercurea Sibiului — Liceul nr. 2 Ploiești 1—3, Liceul Simeria — Șc. sp. Deva 3—0, Șc. sp. Brașov — Liceul nr. 2 Făgăraș 3—0.

etapa a II-a, masculin: Dinamo București — Șc. sp. nr. 3 București 3—0, Tînărul Dinamovist — Șc. sp. nr. 2 București 0—3 (!), Șc. sp. Bacău — Liceul Cuza Vodă Huși 3—0, Șc. sp. Timișoara — Liceul Zalău 3—0, Rapid București — C.S.S. București 3—0, Steaua București — Viitorul București 0—3, Șc. sp. nr. 1 București — Liceul „Matei Basarab" București 3—1, Șc. sp. Constanța — Progresul București 3—2, C.S. Petrol-chimie Copșa Mică — Șc. sp. Tg. Mureș 3—0, Șc. sp. Sibiu — Șc. sp. Cluj 3—0, Șc. sp. Ploiești — Liceul Turnu Măgurele 3—0; **feminin:** Dinamo București — Liceul nr. 3 Tîrgoviște 3—0, Șc. sp. nr. 2 București — Șc. sp. Constanța 3—0, Șc. sp. Timișoara — Liceul nr. 1 Tg. Jiu 3—0, Șc. sp. Bacău — Liceul pedagogic Birlad 3—0, Liceul nr. 2 Ploiești — Liceul Agricol Sibiu 3—0, Șc. sp. Ploiești — Liceul Videle 3—0, Medicina Craiova — Șc. sp. Arad 0—3, Șc. sp. Deva — Șc. sp. Caransebeș 1—3, Liceul nr. 2 Făgăraș — Liceul Miercurea Sibiului 0—3, Liceul „Nicolae Bălcescu" Brăila — Știința Vidra 3—0.

Bucureștenii au dominat „Cupa Voința" la popice

Ieri după-amiază s-au încheiat în Capitală întrecerile celei de a XIV-a ediții a „Cupei Voința" la popice. La finale au participat 10 echipe masculine și feminine, cîștigătoare ale fazei interjudețene. Trofeul, atît la bărbați cît și la femei, pe echipe și individual, a revenit popicarilor clubului Voința București. La femei, pe primul loc s-a clasat cunoscuta jucătoare **Cornelia Moldoveanu,** care la proba de 100 lovituri mixte a realizat 475 de popice doborîte, ceea ce reprezintă un punctaj foarte valoros. La bărbați, locul I a revenit lui **Gh. Leculescu,** care la 200 bile a doborît 883 de popice.

Iată primii clasați: echipe femei — 1. Voința București 2463 p d (29 bile în gol), 2. Voința Tg Mureș 2441 p d, 3. Voința Constanța 2261 p d; **bărbați: 1. Voința București** 5113 p d (28 bile în gol), 2. Voința Cluj 4763 p d, 3. Voința Oradea 4740 p d; **individual — femei: 1. Corneliu Moldoveanu (București)** 475 p d, 2. Constanța Marincea (Buc.) 439 p d, 3. Elisabeta Balogh (Tg. Mureș) 429 p d, 4. Minodora Chețan (Tg. Mureș) 421 p d, 5. Cornelia Grecescu (Buc.) 416 p d; **bărbați: 1. Gh. Leculescu (Buc.)** 883 p d (5 bile în gol), 2. I. Pagidean (Buc.) 870 p d, 3. C. Voicu (Buc.) 869 p d, 4. I. Rabatin (Lugoj) 862 p d, 5. F. Magyari (Odorheiul Secuiesc) 855 p d. **(T.R.)**

SINAIA, perla Bucegilor

(Urmare din pag. 1)

ția noastră despre odihnă și revitalizare s-a schimbat. Am renunțat la abandonarea pasivă, la imobilismul care credeam că ne refac și am învățat că „mișcarea" este de fapt odihnă activă, reconfortantă. Din această modificare de optică a apărut Sinaia sportivă și turistică.

Urcînd spre originile veacului nostru, găsim la Sinaia formele primare ale drumeției de munte și primele întreceri ale bobului, skeletonului și săniușului. Întîlnim pe pionierii schiului alpin și ai alpinismului și, de asemenea, primele refugii construite în munte, cabane din lemn ridicate pe țancurile de piatră ale Bucegilor sau la adăpost de vînturi sub streașina pădurii Cocora, la izvoarele Ialomiței. Este drept că mișcarea înseamnă plezirism, agrement, că era rezervată unei „elite" exploatatoare, opulente și sfidătoare.

Dar, dintre călăuzele locale, dintre cărăușii munților, dintre vechii oieri și cabanieri, s-au ridicat schiorii, boberii și alpiniștii adevărați. Ei au întemeiat acele familii sportive care-și transmit din tată-n fiu, deopotrivă, meșteșugul uneltei și deprinderea zborului pe schi sau pe bob.

MATURITATEA

Sinaia a fost restituită poporului, mult mai tîrziu — în anii puterii populare, cînd a și ajuns la maturitatea sa economică, socială și sportivă. Poate că niciodată nu vom fi destul de recunoscători celor care, prin lupta lor, ne-au redat Sinaia, împreună cu alte comori materiale și spirituale. În anii noștri, Sinaia și-a adăugat construcții noi: hoteluri, case de odihnă, cabane, complexul sportiv de la Piatra Arsă etc. Și-a tăiat drum în piatră pînă sus pe platoul Bucegilor, spre Babele și Coștila. Și-a prins pe gîtul său salba de oțel a telefericului și schiliftelor din Furnica și Cota 1500, într-un efort de adaptare și civilizare. S-a înscris de fapt pe orbita internațională a stațiunilor climaterice care transformă condițiile naturale sportivo-turistice ale regiunii, într-o largă industrie, eficientă, regeneratoare. Și freamătul creator continuă. Vor apărea în curînd și alte obiective: telecabina Sinaia — Furnica, patinoarul artificial etc, construcții ce înscriu definitiv viitorul Sinăii pe axa turismului. O mare parte a populației locale lucrează și trăiește pentru și din această activitate.

DE ACEEA,

nu credem că trebuie făcute concesii de la finalitatea economică a turismului și sporturilor de iarnă. O stațiune își lărgește reputația (după părerea noastră) în primul rînd prin instalațiile sale sportive (numărul și calitatea pîrtiilor de schi, bob, patinaj, numărul și lungimea în metri a instalațiilor mecanice de urcat, capacitatea orară etc.) și abia în al doilea rînd prin eleganța hotelurilor, bogăția listei de bucate și a sortimentului de băuturi (deși nici aceste aspecte nu sînt lipsite de importanță).

Nu vrem să ne repetăm — mai ales în paginile ziarului — dar într-un fel istoria Poienii Brașov se repetă și la Sinaia.

Sarcinile constructorului noului teleferic (T.C.M.M.) sînt fără îndoială multe și grele, dar rezolvarea lor trebuie căutată cu respectarea principiului funcționalității paralele a bazelor sportive și turistice. Solul, stratul vegetal, trebuie menajat, sau în cel mai rău caz refăcut. Decorul, pitorescul, funcționalitatea turistico-sportivă reprezintă avuția stațiunii și trebuie păstrate.

NU CREDEM CĂ TREBUIE AȘTEPTAT TOTUL DE LA CENTRU

I.S.B.C. Sinaia este vital interesată ca bazele și instalațiile sale sportive să funcționeze în sezonul care vine. Or, pînă la această dată ambelor teleschiuri din Furnica nu li s-au adus minorele consolidări ale unor stîlpi și nu mai e mult pînă ce reparația (din cauza vremii) va fi imposibilă. Teleschiul de la cota 1500 nu are echipamentul complet (crosele de agățare) și nici corectarea stației sau motorului nu s-a făcut. Teleschiul din dealul „Tîrul cu porumbei" (proprietar incert) nu funcționează de... 2 ani. Pîrtia de bob (C. S. Sinaia) a fost deteriorată grav de ploi și, din motive de... forme administrative și financiare, reparația n-a început, deși F. R. Schi-Bob a acordat de mult substanțiale subvenții. Oare bobul românesc, una din gloriile sportive sigure ale țării, pe ce se va antrena? Sinaia n-are nevoie de atracția și reclama pe care bobul o face stațiunii?

AR MAI FI DE SPUS CĂ...

...unirea face puterea, înțelegînd prin aceasta că C. S. Sinaia și asociațiile Carpați, Bucegi, Voința s-ar întări pe planul valorii sportive, dacă ar colabora mai mult, dacă s-ar ajuta la folosința comună a bazelor pe care le dețin fiecare în parte, dar pe care le păzesc cu strășnicie de... intruși de la altă asociație (sportivii de frunte ai Sinăii sau chiar lotul de bob).

Și nu putem încheia fără să menționăm că un liceu de 1800 elevi sportivi așteaptă cu nerăbdare ca O.N.T. CARPAȚI să-și achite obligația asumată de a le reda baza sportivă (terenuri de baschet, volei, handbal) pe care și-au construit-o prin propriile forțe.

Mihai BIRA

P.S. Dacă am amintit toate cele de mai sus, n-am făcut-o de dragul criticii, dar nici spre a le comunica tovarășilor de la Sinaia că vor veni tovarăși de la centru sau din altă parte spre a rezolva aceste treburi.

ULTIMII CAMPIONI AI ANULUI LA ORIENTARE TURISTICĂ

Această toamnă lungă și frumoasă a oferit un cadru admirabil ultimelor mari concursuri de orientare turistică ale anului: campionatul republican de ștafete (aflat la prima ediție) și finala campionatului republican. Iată ce ne relatează corespondenții noștri despre aceste întreceri de maximă importanță din calendarul competițional al orientariștilor.

Primul campionat republican de ștafete, desfășurat în organizarea federației de specialitate, a reunit în stațiunea Olănești, 25 echipe masculine și 8 echipe feminine reprezentînd 20 de județe.

Concurenții au avut de parcurs 19 900 m cu o diferență de nivel de 1 035 m, trecînd prin 21 posturi de control și avînd timp acordat 480 minute, iar sportivele, 16 700 m cu 690 m diferență de nivel, 17 posturi de control și timp acordat 386 min.

Vilegiaturiștii aflați în stațiune au urmărit cu un viu interes această întrecere care a fost dominată de echipele județului Cluj.

Iată rezultatele înregistrate: *Ștafeta feminină:* 1. Județul Cluj (Cristina Simon, Piroska Szabo, Clara Szabo) în 243:47,0 (campioane republicane pe anul 1969); 2. Județul Brașov (Aneliese Martin, Gisela Morres, Agnes Ferencz) în 261:13,0; 3. Județul Vrancea (Lenuța Marcu, Valeria Matache, Maria Gîlcă) în 326:22,0.

Ștafeta masculină: 1. Județul Cluj I (Carol Zelenka, Nicolae Oprișiu, Zoltan Szekely) în 183:20,0 (campioni republicani pe anul 1969); 2. Județul Brașov (Klaus Schuller, Ortwin Lexen, Richard Schuller) în 192:15,0; 3. Județul Cluj II (Bela Marton, Ștefan Laza, Coloman Laszlo) în 226:49,0.

Paul Simionescu-Simicel,
coresp.

Pitorestile împrejurimi ale comunei Frasin — Suceava au găzduit întrecerile finale ale campionatului republican de orientare turistică pe echipe. La competiție — care a constat din două etape de zi și una de noapte — au luat parte peste 120 de sportivi din 22 de județe. Traseele bine alese și timpul favorabil au contribuit la frumusețea întrecerilor, încheiate cu victoria următoarelor echipe: *seniori:* Rulmentul Brașov (Klaus și Richard Schuller); *senioare:* Voința București (Georgeta Liță și Alieta Cotițosu); *juniori:* Arte Cluj (Peter Horvaty și Andrei Enyedi); *junioare:* Minerul Maramureș (Maria și Elena Mariaș). O notă bună pentru corpul de oficiali (președinte ing. Marius Constantinescu) care s-a achitat perfect de îndatoririle sale.

L. Dumitru, coresp.

TELEcronica

UN BRAVO ECHIPEI LUI VIDERIU!

Miercuri noaptea, de pe San Siro, Țopescu și-a început foarte bine comentariul, cu o propoziție memorabilă: „Vă vorbesc din infern". Bun start. Duminică în amurg, Țopescu nu mai putea transmite din rai: nu mai avea glas. Sfîrșit firesc. Nimeni din... nu mai avea putere. Nici pînă azi nu știu dacă a fost bine sau rău că ni s-a spus, în plin meci, de bietul om care a făcut un infarct, Țopescu a avut curajul de a transmite o asemenea veste fără precedent pe stadioanele noastre. Eu nu știu dacă l-aș fi avut. Din punctul de vedere al istoriei — care ne cere de atîtea ori să ne ridicăm peste problemele individului — cu această știre senzațională, publicul nostru intră printre celebrele mulțimi latine, focoase, care trăiesc fotbalul cu o patimă anormală, extravagantă. Nu vreau să intru în psihologie — sînt atîtea complicații acolo — e clar însă că plecînd în Mexic, sau cum spunea o pancartă, „Venim cu voi în Mexic", cîștigăm optica sud-americană și sîngele ne clocotește ca pe San Siro. E interesant ce poate face fotbalul din om.

Acestea fiind zise, să spunem celor o sută de mii de pe stadion că milioanele de telespectatori n-au de ce să fie compătimiți sau priviți cu dispreț. La aceeași cantitate de tremurici și nebunie — noi am avut parte, ca telespectatori, de o transmisie excepțională, cum rar ni se oferă. Aparatele păreau transfigurate, operatorii lui Videriu — vrăjiți, alergînd acolo unde le-o cereau, văzînd ceea ce voiam să vedem, uitînd, ca și jucătorii, de toate relele pe care duminical le aruncăm în spatele lor bine bătucit. Am văzut tot: prim-planuri, panoramice, faze urmărite din față pînă la deces, scene luate la înălțimea jucătorului, scene luate de sus, fără pudoare falsă (cu o excepție, în final — se știe care...), cu pasiune, cu nervul întins la maximum. Eusebio parlamentînd cu arbitrul. Răducanu lovind urît și după aceea Răducanu, singur, învîrtindu-se în poartă, leu înfuriat de propriile-i porniri sălbatice. (Excelentă secvență!), Dan transfigurat, Goncalvez — ce jucător! — disperat, Dinu — numai ochi și cap; apoi, toate acele 5 acțiuni românești legate magistral, de fotbal mare, cu care nu mi-ar fi rușine nici pe Maracana. Am văzut ceea ce pe stadion poate că v-a scăpat: un Hălmăgeanu, cum de la Apolzan n-a mai apărut. Și am văzut ceea ce ați văzut cu toții: Dobrin. Stopul lui de mătase. Driblingul lui de poveste cu fețe-frumoși. Pasele lui rupte din soare. Și peste toate — ceea ce nimeni de pe stadion nu a putut trăi: reluarea golului. Dribling în careu demn de un rege al naturii, un jucător, doi, la pămînt, șut și suspans uluitor: mingea lovindu-se de bară, o clipă ezitînd să intre în poartă — cam de la clipa răsucită a lui Armstrong întinzînd piciorul spre solul lunar, inima mea n-a mai trăit o asemenea secundă blestemată. Om fi nebuni cu fotbalul, nu știm ce vorbim — lăsați-ne o secundă așa, că n-o fi foc! După aceea, știm noi cum se așează realismul. Cum vin analizele la rece. Cum ne uităm la campionat. Cum ni se filmează duminica un meci între ai noștri... Așa sîntem — și așa seară încă mai defilăm!

Dar oricît de realiști vom deveni în zilele următoare — să nu ajungem vreodată să jucăm ceea ce se numea miercuri noapte fotbal, și ceea ce programul-tele prevedea cu 6 zile înainte ca „un spectacol excelent". Mai bine să nu ajungem în Mexic echipă mare decît să jucăm ca Estudiantes. E părerea mea și mă bat superstițios peste gură...

Altfel — felicitări serioase Telesportului pentru străduința sa de 7 zile în jurul acelui balon care în acel minut 30 a intrat pînă la urmă în acea poartă...

BELPHEGOR

ENTUZIAȘTII...

Fiind un vechi și statornic prieten al oinei, aproape că nu lipsesc de la nici un concurs, fie el desfășurat în Capitală sau în provincie. Și cum se știe că unui cronicar sportiv nu-i stă bine să se înfierbînte după fiecare meci, fie el și de bună calitate, am pus adesea surdină sentimentelor produse de pasionantele întreceri ale oinarilor. Și totuși, uneori e nevoie să scrii cu multă căldură.

Deunăzi, asistînd la finala pe țară a campionatului național de oină pe anul 1969, am reîntîlnit pe stadionul C.F.R. din Arad vechi cunoștințe, care merită toată stima celor ce iubesc tradițiile sportului nostru. Pe căpitanul echipei Torpedo Zărnești îl știu de cînd era copil și fi era teamă să bată cu putere mingea, pentru a nu fi prins la mijloc. Au trecut mulți ani și **Dumitru Dubeț** a devenit pedagog la școala profesională a uzinelor „6 Martie". A preluat făclia înaintașilor săi, devenind sufletul și, în același timp, instructorul echipei, în care au crescut și s-au format mulți jucători tineri. **„Nici unul din băieții pe care îi cunoașteți dv.,** mi-a mărturisit Dubeț într-o pauză, **nu s-a lăsat de oină. Aici, la finală, am selecționat însă pe cei mai în formă. Și cum tineretul nu poate fi oprit în loc, am venit cu mulți juniori. Toate ar fi bune dacă și tovarășii din conducerea asociației noastre ar înțelege oina. Dar, nu o cunosc, acest sport fiind considerat a șaptea spiță la roată, tocmai de cei care ar trebui să-i acorde sprijin".**

Am stat de vorbă la Arad și cu o altă cunoștință de demult, **Eugen Cocuț** din comuna Gherăiești, județul Neamț. Îl știu de pe vremea cînd își satisfăcea stagiul militar. Antrenorul **Ion Popescu-Buftea** de la Dinamo București a remarcat că avea o conformație fizică ideală pentru un jucător de oină. Atunci, nu știa să paseze, să tragă, iar acum a ajuns cel mai valoros mijlocaș din țară. Dar ce a făcut băiatul acesta de cînd s-a reîntors din armată? A vrut să demonstreze, și a reușit, că oina este atractivă ca și alte sporturi cînd se întîlnesc echipe temeinic pregătite. Și a lucrat atît de mult cu băieții lui, încît aceștia au devenit „ași" ai mingii minuscule, fiind — de la o vreme — nelipsiți de la fazele finale ale marilor competiții.

Am revăzut la Arad pe maestrul sportului **Ion Munteanu** din comuna Frasin, județul Suceava, pe Tănase Jugaru, cooperator din Rîmnicel, județul Buzău, pe Ion Fundățeanu din satul Radu Negru, județul Ialomița și pe alți mulți sportivi care au început să încărunțească jucînd oină, devenind acum și instructori voluntari ai echipelor lor. Ei rezistă cu un elan robust în fața greutăților și lipsei de atenție din partea unor asociații și organe locale sportive.

Credem că acești entuziaști ar merita, pentru devotamentul lor, mai multă considerație și un sprijin mai substanțial pentru fortificarea sportului nostru național.

Tr. IOANIȚESCU

Puteți trăi emoțiile marilor întreceri sportive și la dv. acasă, urmărindu-le pe ecranul unui televizor

MIRAJ

TELEVIZORUL E-59-681 miraj

INALTĂ FIDELITATE
SUNET PERFECT
CLARITATE MAXIMĂ

— MIRAJ E 59—681 este un receptor de televiziune cu 12 canale și cu ecran mare — diagonală 59 cm, prezentat într-o elegantă casetă furniruită, cu o linie asimetrică modernă.
— Strălucirea imaginii permite vizionarea în condiții excepționale a programelor.
— Difuzorul permanent dinamic asigură o reproducere de bună calitate a sunetului.
— Șasiul rabatabil folosit la construcția televizorului dă posibilitatea unei întrețineri și depanări ușoare.
— Prețul este de 5 100 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12—18 rate lunare, cu un aconto de numai 765 lei.
— Membrii cooperativelor agricole de producție beneficiază de 12 rate lunare.

(2714)

Intreprinderea de industrie locală „STEAUA ROȘIE" TITU județul Dîmbovița

execută și livrează imediat fără repartiție pe anul 1969 și 1970 — următoarele:

— Prelate auto toate tipurile
— Prelate pentru acoperit materiale
— Huse pentru utilaje
— Articole din pielărie
— Piatră pentru frecat mozaic
— Dulapuri metalice pentru arhive și vestiare
— Coșuri și diferite împletituri răchită
— Fulare, baticuri și fețe de masă imprimate
— Tablouri electrice
— Vată de croitorie și vată industrială
— Anhidridă cromică
— Vopsele duco toate culorile
— Diluant

DIN STOC PUTEM LIVRA IMEDIAT

— balamale bandă
— clei de oase
— diferite articole electrice

Informații amănunțite zilnic la telefon 27 sau 228 Titu.